

usque ad verba: *tantumque apud eos veritatis* &c. et dein *Libri VI. Capitib. 3. et 4.* integris et eleganter et fatis recte descriptis.

DLXXXV.

U. 861 Codex membraneus lat. Sec. XV. Folior. 52. f. min. utinam tam emendate, quam eleganter perscriptus, inter picturata frontis ornamenta Insignia regia *Corviniana* referens, dein vero ad *Job. Fabrum Ep. Vindob.* delatus inscribitur: *Altiuidi De Immortalitate Animae Liber Incipit. Απογομφον Mediceum*, qualia inter Codices *Corvinianos* non pauca sunt, mox suspicatus consulto *Cl. Bandinii Catalogo T. III. Codd. Lat. col. 254. Plat. LXXXIV. Cod. 24. n. 7.* deprehendi *Πρωτοτυπον*, sed ne illud quidem Sec. XV. vetustius, et in *Libros V.* distributum, quos signare neglexit *Corvini* amanuensis diversa *Tractationis* Capita literis grandibus caeruleis distinguere contentus. Init porro *Tractatio: Quadam die cum fraterno funere propinquo affluentior fletus incubisset. isque ad vesperum usque protelatus. iam rivulis oculorum fluxu largiori exaustis. sese (sibi?) uehementiorem dolorem ascisset, utrumque solito grauior atque proliuior consocius somnus secutus est. Jamque hinc Portenta. Aduehitur ab una parte uir aspectu uenerabilis tribus elegantibus Juuenibus comitatus, quorum primo altiuidus, secundo quidem conlibitus, tercio nimirum iramalus accedebant uocabula,* ab al-

tera parte adequitat homo medie quidem etatis cum frequenti ac lasciuienti strepitu; circumfunduntur Somniantis lectulo, et, quinam essent, quaerenti respondet Senex: *Ego quidem interioris, alius exterioris hominis uocabulo censeor. Mox Exterior Homo* orationem auspicatur primum a commendatione scientiae suae, dein a laudibus Amicitiae, ubi enumeratis doctis Graecis et Latinis, quos nunquam uidimus, et tamen diligimus, addit: *Num, ut ad nostri temporis uiros fiat orationis recursus, gergelarius, albidus, constantius nostre sunt dilectionis expertes? Quinam Viri hi docti, aut cujus aevi? Tota deinceps Oratio non ad eximendum Somnianti de Fratris amissione dolorem, sed acrius potius infigendum comparata est. Igitur contra insurgit Senex, siue Interior Homo, Oratoremque refutat primum ipse, tum: Age itaque fili altiuide de immortalitate animorum sermonem institue. Paret Altiuidus duplici disputatione; prima quidem iustum exequitur, resumto dein sermone penitus in Animae naturam descendit: Primum igitur inquit ut opificis quam inquirimus similitudo clarius expressiusque reperiatur in anima, considerandum occurrit, quid in ea inperetur, nec inperet. Deinde quid inperetur et inperet, tercio quid sit quod inperet, nec ab alio inperetur. Atque haec mox Sensuale, Rationale et Intellectuale compellat, et cum Animam ad Opificis, ut dixit, similitudinem exigat, multus est in diuina Natu-*

ra explicanda. Ubi peroravit *Alti-
vidus*, iussu *Senis* de Virtutum
Officiis differit *Iramalus*, cumque
prior ostenderit, Animam Fratris
Alcidis non interiisse, hic eam
beatitudine frui demonstrat; fuisse
enim Fratrem Prudentiae, Forti-
tudinis et Temperantiae laude cla-
rum. Dabo locum, si quid fortas-
se lucis ipsi adfundat Opusculo:
*Meministi ipse, ni fallor, cum in-
gratus patrie consul ab iniquo do-
mitiano, cuius nunc consilium de-
letum est, huius ciuitatis dominium
uendicasset. reuersusque infinitis
exactionibus imbecillem populum
denudasset. impiam ad extremum
legem in concionem ueniens pro-
mulgasset, cum quanta iniquis con-
siliis obuiandi constantia, summis-
que sese ceteris trepidantibus pe-
riculis obiciens obstetit, commo-
uensque dein melliflua et facundis-
sima oratione astantium animos, ne
iniquitatis sanciretur decretum in-
ualuit. Et mox adlato Critonis
gemmas et aurum demergentis ex-
emplo: Ego uero in fratre illud
magis ammiror, quod cum preposi-
tus classium, antequam prefectu-
ram cogente optimo romane rei pub-
lice consule, cunctisque ciuibus fla-
gitantibus suscepisset, egregio de
piratis certamine triumphasset,
summa e uestigio cautela, cum pa-
triae rebellassent, requirens ini-
quum apollonii reperit fuisse consi-
lium. Cumque paucis huius secreti
consciis inuentum dissimulans ad pa-
triam repedasset, summos sibi ciui-
bus triumphos deferentibus sic, ut
meministi, respondit: Cessate que-
so optimi ciues et talia perpetrare*

*dimittite; non enim hic bonos pira-
tarum uictori debetur. In concio-
ne postridie perorans circumfusam
melliflua eloquentiae dape multitu-
dinem faciauit, obtinuitque ut lo-
cuples patronus iustitiae, ut prius
sua, quos ex patria depredauerant
circa paraclen et chereothen, ex
integro recepissent, qui (quum,
quanquam?) multorum consensu
omnem predam in murorum restau-
rationem destinandam censuerant;
dein apollonium probato coniuratio-
nis crimine quanta grauitate quan-
ta magnificentia quanta securitate
preter plurimorum opinionem in
exilium condemnauit. Paulo post
haec finem imponit Orationi et
Opusculo *Iramalus* his verbis: ego
quoque absolutus sum debito, re-
quiescam; ita, ut tertii *Juuenis*
Conlibiti nullae partes sint, nisi di-
camus, imperfectum esse Codi-
cem, quamvis *Florentinus* *suprac.*
eodem modo terminetur. Jam quid
de Autore? *Altiuidum* *Librarii*
peperit seu ignorantia, seu temeritas,
qui, cum Exemplar ἀδερπο-
τον nactus fuisset, primum, quod
in Textu occurrebat, Nomen pro-
prium *Fronti* adscripsit. Versatum
fuisse in omni veteri, praefertim
Platonica, *Philosophia*, paene
quaeuis pagina loquitur, *Christia-
num* tamen; nam fol. 28. de *An-
gelorum ex propicie diuinitatis im-
perio presidis mortalium vite con-
sulentium* loquitur, et fol. 36. ex-
posito *Trinitatis* mysterio ita con-
cludit: *Sicut ergo unum deum sim-
plicemque adoro, sic eundem quoque
trinum esse confiteor*; Latinum de-
nique produnt fol. 3. p. 2. enume-
rati*

rati *Laelius, uterque Scipio, Cato, Tullius, Virgilius, Seneca*. Cum igitur et Philosophum, et Christianum et Latinum teneamus, quidni mentem pulset *Chalcidius* Interpres et Commentator *Timaei Platonici*, quem ad Seculi IV. initia Literatores reponunt? Plura eum scripisse, quam quidem in *Timaeum*, testis est Codex *Bodlejanus* per modum Dialogi tractans de statu Animae post obitum Platonico more, quem *Gerb. Langbaenius* a *Fabricio Bibl. lat. L. III. c. 7.* excitatus in *Chalcidium* confert, quique fortasse Tractatus noster est, testis item *Franc. Patritius*, qui *novae de Universis Philosophiae* edit. *Veneta 1593. f. in Adpend. de Hermete Trismegisto p. 3.* ultima Ejus ad Filium verba e *Chalcidio* refert, quae utique verba non extant in *Commentario Timaei*; extant vero in Tractatu nostro, quanquam paullo uberius, *fol. 19. Haelenus filii pulsus a patria uixi peregrinus et exul &c.* unde *Patritium* Exemplari *Chalcidii* nomen praeferente usum fuisse oportet; testis denique Codex *Laurentianus* duplex a laudato *Bandinio T. cit. col. 334. et 629.* relatus, in quo habetur eadem *Hermetis* Oratio ad filium tributa *Alcibidio Platonico*, quem *Alcibidium* a Librariis e *Chalcidio* corruptum plus quam probabile videtur. Adde, quod in nostro Codice, dum Interlocutores Autorem somniantem adpellant, *Alcidem* vocant, quod facile quis itidem ad *Chalcidium* reducat. Adde postremum et cogitandi et eloquendi

rationem in *Commentario Timaei* et Tractatu nostro prorsus convenire. Verum quid facies historicis illis notionibus, quas supra descriptas dedi? Quid *Chalcidio*, siquidem Seculum IV. adtigit, cum *iniquo Domitiano*, qui, si de Imperatore res est, Seculo I. occubuit? Quae Civitas illa, in qua Somniantis Frater cogente optimo *Romanae Reip. Consule* munia gessit? In qua ora maritima *Paracle* et *Chereothea* Piratis vexatae? Quis conjurator *Apollonius*? Videant me doctiores. Aut hic paucula de Vita, rebusque *Chalcidii*, quae tempus edax nobis non invidit, continentur, aut nullibi; neque enim certi quidquam *Aug. Justiniani, Job. Meursii* et *J. Alb. Fabricii*, qui versum et expositum ab eo *Timaeum* edidere, solertia docere nos potuit.

DLXXXVI.

Codex membraneus lat. Sec. U. 619 XV. ineuntis, Folior. 131. f. per eleganter scriptus, et coloribus comtus sequentia continet: *Incipit tractatus de peccato originali editus a fratre Egidio Romano ordinis fratrum Heremitarum Sancti Augustini. Capitulum primum in quo est prologus.* Init illud: *Ego cum sim pulvis et cinis loquar ad Dominum meum &c.* Constat Capitibus VII. ut *Vol. I. col. 2249. et 2571.* quo te, si lubet, refer. II. *fol. 9. Incipit tractatus de laudibus diuine sapientie editus a fratre Egidio Romano ordinis fratrum heremitarum Sancti Augustini.*